

сваки дом има самостални делокруг, мада први дом има ширу надлежност у неким питањима док се у већини осталих тражи и поштује равноправно одлучивање; треће, да други дом ређе учествује у доношењу закона и то више путем права одлажућег вета; и четврто, да се о неким питањима из надлежности парламента одлучује на заједничкој седници оба дома која су тада сједињена. Посебан проблем у раду дводомог парламента настаје у случају несагласности домова, када се поставља питање како да се тај спор реши и очува начело равноправности домова. У случају спора између домова уобичајено је решење да се иде на усаглашавање ставова домова (путем паритетне комисије) како би се постигао усаглашен текст одлуке или закона.

Код нас, у трећој, СР Југославији од 1992. је примењено специфично решење за усаглашавање одлука домова. Наиме, уколико се у року од месец дана (од почетка рада Комисије за усаглашавање) не би усагласио текст закона, важило је правило да се привремено, до годину дана, примењује текст закона усвојен у једном од домова, а ако се у том року не постигне сагласност, онда би Савезној скупштини престао мандат.

4. УНУТРАШЊА ОРГАНИЗАЦИЈА ПАРЛАМЕНТА

Поред положаја и улоге коју има и функција које врши, за сваки парламент је важна и његова унутрашња организација као и питање његових унутрашњих односа и начина њиховог регулисања. Може се рећи да су то две стране исте медаље које подједнако утичу да парламент има овакав значај и утицај у уставном и политичком систему модерне државе. Унутрашња организација парламента представља један механизам сачињен из различитих права и средстава која омогућују несметано функционисање самог парламента. Зато ово питање унутрашње организације и начина рада парламента није никако споредног, техничког или организационог карактера, него има и своју политичку импликацију и утиче на политичку успешност овог најважнијег представничког тела сваке државе. Са становишта те политичке успешности парламента је итекако важно да ли је његов рад рационалан или не па је и логично што се у први план поставља то питање рационализације парламента и његових унутрашњих односа и организације. Иако ова питања унутрашње организације и начина рада парламента нису споредна и чисто техничка, не значи ни да су важна и пресудна па им и не треба преценити значај. Не сме се заборавити да су једно поступак и организација, а нешто сасвим